

paa, at, „naar der senere i Aarets Løb maatte blive en Anvendelse for befarent Mandskab, hvortil Hensyn ikke har kunnet tages ved Udsærdigelsen af ovennævnte Bekjendtgjørelse, bemyndiges Justitsministeriet til at træffe de i Henseende til Mandstabets Indkaldelse nødvendige Foranstaltninger.“ Dette Endringsforslag fandt imidlertid ikke Anklang, Thinget vilde ikke antage det, men Ordføreren gjorde Ministeren opmærksom paa, at det heller ikke kunde siges strengt taget at være nødvendigt. Han udtalte sig navnlig, hvad det med den høitærede Formands Indvilgelse maa være mig tilladt at oplæse, saaledes om dette Endringsforslag: „Udvalgets Forslag lægger imidlertid Regjeringen ingen Banskkeligheder i Veien. Den høitærede Minister maa vel erindre, at Regjeringen har Bemyndigelse til at indkalde Mandstabet til enhver Tid, naar den skal bruge det, idet det befarne Mandskab er stillet som hjemforlovet, og Regjeringen har det derfor i sin Magt ogsaa udenfor den ordinære Indkaldelsestid at indkalde det, naar det er nødvendigt. Man tør imidlertid forudsætte, at Regjeringen hovedsagelig vil benytte den ordinære Indkaldelse i Februar Maaned; thi derved vil alene den ligelige Fordeling af Mandstabet kunne finde Sted, hvilket ikke vil kunne skee, naar Indkaldelsen ligger udenfor den nævnte Tid. Udvalget antager derfor, at Regjeringen ikke vil benytte nogen anden Indkaldelse i Fremtiden, uden at det er aldeles nødvendigt.“ Jeg skal hertil kun sige, at den Foranstaltning, der har fundet Sted, blev anseet for at være aldeles nødvendig ikke alene af Justitsministeren, men af Regjeringen paa den Tid, Indkaldelsen stete. Naar der nu endelig af den ærede Interpellant er blevet lagt Vægt paa, hvilket Besvær det har været for det befarne Mandskab, vil jeg dog tillade mig at give den Oplysning, at de Befarne uden Togsstrag bleve indkaldte, og de Befarne med eet og to Togter kun standsedes i deres Erhverv i en Tid af 10 Dage, medens de Befarne med et større Antal Togter bleve aldeles uberrørte af Indkaldelsen. Jeg troer derfor heller ikke, naar man seer Sagen fra den Side, der her er bleven fremhævet nemlig med Hensyn til Ubiligheden og Besværet for Mandstabet,

at dette har nogen Betydning; men jeg haaber i hvert Fald, at den ærede Interpellant vil anerkjende, at den Fortolkning, jeg tillod mig at gjøre gjældende, støttet paa Udtalelser af Ordføreren, da Sagen var til Behandling i 11te Session, indeholder nogen Hjemmel for den Foranstaltning, der blev truffen, idet man selvfølgelig holdt sig indenfor det Antal, som Udsærdigelsesloven havde bevilget.

Berg: Jeg kan ikke tjene den høitagte Minister i at finde mig overbeviist af de Grunde, som ere fremsførte af ham. Det Argument, som den høitærede Justitsminister vilde fremkomme med, var mig jo ikke aldeles ubekjendt. Jeg skal nærmere tillade mig at imødegaae det. Den høitagte Minister siger, at det befarne Mandskab betragtes som hjemforlovet, deri har han, mener han, Ret til at forbigaae den klare Bestemmelse i § 24. Derved er to Ting at mærke: de betragtes som hjemforlovede — hvorfor? — fordi — saaledes som det ogsaa fremgik af Forhandlingerne om Værnepligtloven — fordi de allerede have den Dvælsel, som er fornøden for at bruge dem til den Tjeneste, hvortil de skulle bruges. Men der er ved Loven fastslaaet stor Forskjel mellem deres Stilling og de Hjemforlovedes i Søværnets eller Landværnets Linie; thi de have Ret til at søge deres Erhverv hvor som helst, naar ikke Andet er bestemt i denne Lov; altsaa naar de ikke inden 1ste Marts stoppes for at gjøre Tjeneste til Orlogs, men det har det hjemforlovede Søværns- og Landværnsmandskab ikke; thi efter § 43 er det forpligtet til at blive i Landet, det kan ikke reise bort uden Justitsministeriets Tilladelse. De betragtes saaledes som hjemforlovede, fordi de udenfor Marinen have gennemgaaet den Skole, som er nødvendig for at bruges i Marinen; men deres Stilling er ligeoverfor de Hjemforlovedes heel forskjellig, og den Stilling, man gav det befarne Mandskab efter Værnepligtloven, gaves det for at værne om dets Ret i saa Henseende. Man har ikke for de Hjemforlovede foreskrevet nogen Indkaldelsesmaade, men man har for disse Folk, som bleve betragtede med Hensyn til deres Skole som hjemforlovede, fastsat i Loven en bestemt Form, en bestemt Re-